

Iosif, stăpânul viselor

Textul de memorat: „*Ei au zis unul către altul: «Iată că vine făuritorul de vise!»*” (Geneza 37:19)

Duminică, 5 iunie – Probleme de familie

- Geneza 37:1-11;** 1. Iacov a locuit în țara Canaan, unde locuise ca străin tatăl său.
- Iată istoria lui Iacov: Iosif, la vârsta de șaptesprezece ani, păștea oile cu frații lui; băiatul acesta era cu fiii Bilhei și cu fiii Zilpei, nevestele tatălui său. Și Iosif spunea tatălui lor vorbele lor cele rele.
- Israel iubea pe Iosif mai mult decât pe toți ceilalți fii ai săi, pentru că îl născuse la bătrânețe; și i-a făcut o haină pestriță.
- Frații lui au văzut că tatăl lor îl iubea mai mult decât pe ei toți și au început să-l urască. Nu puteau să-i spună nicio vorbă prietenească.
- Iosif a visat un vis și l-a istorisit fraților săi, care l-au urât și mai mult.
- El le-a zis: „Ia ascultați ce vis am visat!
- Noi eram la legatul snopilor în mijlocul câmpului; și iată că snopul meu s-a ridicat și a stat în picioare; iar snopii voștri l-au înconjurat și s-au aruncat cu fața la pământ înaintea lui.”
- Frații lui i-au zis: „Doar n-ai să împărățești tu peste noi? Doar n-ai să ne cârmuiești tu pe noi?” Și l-au urât și mai mult, din pricina viselor lui și din pricina cuvintelor lui.
- Iosif a mai visat un alt vis și l-a istorisit fraților săi. El a zis: „Am mai visat un vis! Soarele, luna și unsprezece stele se aruncau cu fața la pământ înaintea mea.”
- L-a istorisit tatălui său și fraților săi. Tatăl său l-a muștrat și i-a zis: „Ce înseamnă visul acesta pe care l-ai visat? Nu cumva vom veni eu, mama ta și frații tăi să ne aruncăm cu fața la pământ înaintea ta?”
- Frații săi au început să-l pizmuiască; dar tatăl său a ținut minte lucrurile acestea.

Luni, 6 iunie – Atacul asupra lui Iosif

- Geneza 37:12-36;** 12. Frații lui Iosif se duseseră la Sihem, ca să pască oile tatălui lor.
- Israel a zis lui Iosif: „Frații tăi pasc oile la Sihem! Vino, căci vreau să te trimit la ei.” „Iată-mă, sunt gata”, a răspuns el.
- Israel i-a zis: „Du-te, rogu-te, și vezi dacă frații tăi sunt sănătoși și dacă oile sunt bine; și adu-mi vești.” L-a trimis astfel din valea Hebronului și Iosif a ajuns la Sihem.
- Pe când rățăcea pe câmp, l-a întâlnit un om. Omul acela l-a întrebat: „Ce cauți?”
- „Caut pe frații mei”, a răspuns Iosif; „spune-mi, te rog, unde pasc ei oile?”
- Și omul acela a zis: „Au plecat de aici; căci i-am auzit spunând: „Haidem la Dotan.” Iosif s-a dus după frații săi și i-a găsit la Dotan.
- Ei l-au zărit de departe și, până să se apropie de ei, s-au sfătuit să-l omoare.
- Ei au zis unul către altul: „Iată că vine făuritorul de vise!
- Veniți acum să-l omorâm și să-l aruncăm într-una din aceste gropi; vom spune că l-a mâncat o fiară sălbatică și vom vedea ce se va alege de visele lui.”
- Ruben a auzit lucrul acesta și l-a scos din mâinile lor. El a zis: „Să nu-i luăm viața!”
- Ruben le-a zis: „Să nu vărsați sânge; ci mai bine aruncați-l în groapa aceasta care este în pustiu și nu puneți mâna pe el.” Căci avea de gând să-l scape din mâinile lor și să-l aducă înapoi la tatăl său.
- Când a ajuns Iosif la frații săi, aceștia l-au dezbrăcat de haina lui, de haina cea pestriță, pe care o avea pe el.
- L-au luat și l-au aruncat în groapă. Groapa aceasta era goală: nu era apă în ea.

25. Apoi au șezut să mănânce. Ridicându-și ochii, au văzut o ceată de ismaeliți venind din Galaad; cămilele lor erau încărcate cu tămâie, cu leac alinător și smirnă, pe care le duceau în Egipt.
26. Atunci Iuda a zis fraților săi: „Ce vom câștiga să ucidem pe fratele nostru și să-i ascundem sângele?”
27. Veniți mai bine să-l vindem ismaeliților și să nu punem mâna pe el, căci este fratele nostru, carne din carnea noastră.” Și frații lui l-au ascultat.
28. La trecerea negustorilor madianiți, au tras și au scos pe Iosif afară din groapă și l-au vândut, cu douăzeci de sicli de argint, ismaeliților, care l-au dus în Egipt.
29. Ruben s-a întors la groapă; și iată că Iosif nu mai era în groapă. El și-a rupt hainele,
30. s-a întors la frații săi și a zis: „Băiatul nu mai este! Ce mă voi face eu?”
31. Ei au luat atunci haina lui Iosif; și înjunghind un țap, i-au înmuiat haina în sânge.
32. Au trimis tatălui lor haina cea pestriță, punând să-i spună: „Iată ce am găsit! Vezi dacă este haina fiului tău sau nu.”
33. Iacov a cunoscut-o și a zis: „Este haina fiului meu! O fiară sălbatică l-a mâncat! Da, Iosif a fost făcut bucăți!”
34. Și și-a rupt hainele, și-a pus un sac pe coapse și a jelit multă vreme pe fiul său.
35. Toți fiii și toate fiicele lui au venit ca să-l mângâie; dar el nu voia să primească nicio mângâiere, ci zicea: „Plângând mă voi coborî la fiul meu în Locuința morților.” Și plângea astfel pe fiul său.
36. Madianiții l-au vândut în Egipt lui Potifar, un dregător al lui faraon, și anume căpetenia străjerilor.

Marti, 7 iunie – Iuda și Tamar

3. **Geneza 38;** 1. În vremea aceea, Iuda a părăsit pe frații săi și a tras la un om din Adulam, numit Hira.
2. Acolo, Iuda a văzut pe fata unui Canaanit, numit Șua; a luat-o de nevastă și s-a culcat cu ea.
3. Ea a rămas însărcinată și a născut un fiu, pe care l-a numit Er.
4. A rămas iarăși însărcinată și a mai născut un fiu, căruia i-a pus numele Onan.
5. A mai născut iarăși un fiu, căruia i-a pus numele Șela; Iuda era la Czirib când a născut ea.
6. Iuda a luat întâiului său născut Er, o nevastă numită Tamar.
7. Er, întâiul născut al lui Iuda, era rău înaintea Domnului; și Domnul l-a omorât.
8. Atunci Iuda a zis lui Onan: „Du-te la nevasta fratelui tău, ia-o de nevastă, ca cumnat, și ridică sămânță fratelui tău.”
9. Onan, știind că sămânța aceasta n-are să fie a lui, vărsa sămânța pe pământ ori de câte ori se culca cu nevasta fratelui său, ca să nu dea sămânță fratelui său.
10. Ce făcea el n-a plăcut Domnului, care l-a omorât și pe el.
11. Atunci Iuda a zis nurorii sale Tamar: „Rămâi văduvă în casa tatălui tău până va crește fiul meu Șela.” Zicea așa ca să nu moară și Șela ca frații lui. Tamar s-a dus și a locuit în casa tatălui ei.
12. Au trecut multe zile, și fata lui Șua, nevasta lui Iuda, a murit. După ce au trecut zilele de jale, Iuda s-a suit la Timna, la cei ce-i tundeau oile, el și prietenul său Hira, adulamitul.
13. Au dat de veste Tamarei despre lucrul acesta și i-au zis: „Iată că socrul tău se suie la Timna, ca să-ți tundă oile.”
14. Atunci ea și-a lepădat hainele de văduvă, s-a acoperit cu o maramă, s-a îmbrăcat în alte haine și a șezut jos la intrarea în Enaim, pe drumul care duce la Timna; căci vedea că Șela se făcuse mare, și ea nu-i fusese dată de nevastă.
15. Iuda a văzut-o și a luat-o drept curvă, pentru că își acoperise fața.
16. S-a abătut la ea din drum și a zis: „Lasă-mă să mă culc cu tine!” Căci n-a cunoscut-o că era nora sa. Ea a zis: „Ce-mi dai ca să te culci cu mine?”
17. El a răspuns: „Am să-ți trimit un ied din turma mea.” Ea a zis: „Îmi dai un zălog până îl vei trimite?”
18. El a răspuns: „Ce zălog să-ți dau?” Ea a zis: „Inelul tău, lanțul tău și toiagul pe care-l ai în mână.” El i le-a dat. Apoi s-a culcat cu ea; și ea a rămas însărcinată de la el.
19. Ea s-a sculat și a plecat; și-a scos marama și s-a îmbrăcat iarăși în hainele de văduvă.
20. Iuda a trimis iedul, prin prietenul său adulamitul, ca să scoată zălogul din mâinile femeii. Dar acesta n-a găsit-o.
21. A întrebat pe oamenii locului și a zis: „Unde este curva aceea care stătea aici la Enaim, pe drum?” Ei au răspuns: „N-a fost nicio curvă aici.”

22. Adulamitul s-a întors la Iuda și i-a spus: „N-am găsit-o; și chiar oamenii de acolo au zis: „N-a fost nicio curvă aici.”
23. Iuda a zis: „Țină ce a luat, numai să nu ne facem de râs. Iată, am trimis iedul acesta și n-ai găsit-o.”
24. Cam după trei luni, au venit și au spus lui Iuda: „Tamar, nora ta, a curvit și a rămas chiar însărcinată în urma curvirii ei.” Și Iuda a zis: „Scoateți-o afară, ca să fie arsă.”
25. După ce au scos-o afară, ea a trimis să spună socrului său: „De la omul acela, ale cui sunt lucrurile acestea, am rămas eu însărcinată; vezi, te rog, al cui este inelul acesta, lanțurile acestea și toiagul acesta.”
26. Iuda le-a cunoscut și a zis: „Ea este mai puțin vinovată decât mine, fiindcă n-am dat-o de nevastă fiului meu Șela.” Și nu s-a mai împreunat cu ea de atunci.
27. Când i-a venit vremea să nască, iată că în pântecul ei erau doi gemeni.
28. Și în timpul nașterii, unul a scos mâna înainte; moașa i-a apucat mâna și a legat-o cu un fir roșu, zicând: „Acesta a ieșit cel dintâi.”
29. Dar el a tras mâna înapoi și a ieșit fratele său. Atunci moașa a zis: „Ce spărtură ai făcut!” De aceea i-a pus numele Pereț.
30. În urmă a ieșit fratele lui, care avea firul roșu la mână; de aceea i-au pus numele Zerah.

Miercuri, 8 iunie – Iosif, sclav în Egipt

4. **Geneza 39;** 1. Iosif a fost dus în Egipt; și Potifar, dregătorul lui faraon, căpetenia străjerilor, un egiptean, l-a cumpărat de la ismaeliții care-l aduseseră acolo.
2. Domnul a fost cu Iosif, așa că toate îi mergeau bine; el locuia în casa stăpânului său, egipteanul.
3. Stăpânul lui a văzut că Domnul era cu el și că Domnul făcea să-i meargă bine ori de ce se apuca.
4. Iosif a căpătat mare trecere înaintea stăpânului său, care l-a luat în slujba lui, l-a pus mai mare peste casa lui și i-a încredințat tot ce avea.
5. De îndată ce Potifar l-a pus mai mare peste casa lui și peste tot ce avea, Domnul a binecuvântat casa egipteanului, din pricina lui Iosif; și binecuvântarea Domnului a fost peste tot ce avea el, fie acasă, fie la câmp.
6. Egipteanul a lăsat pe mâinile lui Iosif tot ce avea și n-avea altă grijă decât să mănânce și să bea. Dar Iosif era frumos la statură și plăcut la chip.
7. După câțiva vreme, s-a întâmplat că nevasta stăpânului său a pus ochii pe Iosif și a zis: „Culcă-te cu mine!”
8. El n-a voit și a zis nevestei stăpânului său: „Vezi că stăpânul meu nu-mi cere socoteală de nimic din casă și mi-a dat pe mână tot ce are.
9. El nu este mai mare decât mine în casa aceasta și nu mi-a oprit nimic, afară de tine, pentru că ești nevasta lui. Cum aş putea să fac eu un rău atât de mare și să păcătuiesc împotriva lui Dumnezeu?”
10. Măcar că ea vorbea în toate zilele lui Iosif, el n-a voit să se culce și să se împreuneze cu ea.
11. Într-o zi, când intrase în casă ca să-și facă lucrul și când nu era acolo niciunul din oamenii casei,
12. ea l-a apucat de haină, zicând: „Culcă-te cu mine!” El i-a lăsat haina în mână și a fugit afară din casă.
13. Când a văzut ea că-i lăsase haina în mână și fugise afară,
14. a chemat oamenii din casă și le-a zis: „Vedeți, ne-a adus un evreu ca să-și bată joc de noi! Omul acesta a venit la mine ca să se culce cu mine, dar eu am țipat în gura mare.
15. Și, când a văzut că ridic glasul și strig, și-a lăsat haina lângă mine și a fugit afară.”
16. Și a pus haina lui Iosif lângă ea până s-a întors acasă stăpânul lui.
17. Atunci i-a vorbit astfel: „Robul acela evreu, pe care ni l-ai adus, a venit la mine ca să-și bată joc de mine.
18. Și, cum am ridicat glasul și am țipat, și-a lăsat haina lângă mine și a fugit afară.”
19. După ce a auzit cuvintele nevestei sale, care-i zicea: „Iată ce mi-a făcut robul tău”, stăpânul lui Iosif s-a mâniat foarte tare.
20. A luat pe Iosif și l-a aruncat în temniță în locul unde erau închiși întemnițații împăratului; și astfel, Iosif a stat acolo, în temniță.
21. Domnul a fost cu Iosif și și-a întins bunătatea peste el. L-a făcut să capete trecere înaintea mai marelui temniței.

22. Și mai marele temniței a pus sub privegherea lui pe toți întemnițații care erau în temniță. Și nimic nu se făcea acolo decât prin el.
23. Mai marele temniței nu se mai îngrijea de nimic din ce avea Iosif în mână, pentru că Domnul era cu el. Și Domnul îi dădea izbândă în tot ce făcea.

Geneza 39:7-12; 7. *După câțeva vreme, s-a întâmplat că nevasta stăpânului său a pus ochii pe Iosif și a zis: „Culcă-te cu mine!”*

8. *El n-a voit și a zis nevastei stăpânului său: „Vezi că stăpânul meu nu-mi cere socoteală de nimic din casă și mi-a dat pe mână tot ce are.*

9. *El nu este mai mare decât mine în casa aceasta și nu mi-a oprit nimic, afară de tine, pentru că ești nevasta lui. Cum aș putea să fac eu un rău atât de mare și să păcătuiesc împotriva lui Dumnezeu?”*

10. *Măcar că ea vorbea în toate zilele lui Iosif, el n-a voit să se culce și să se împreuneze cu ea.*

11. *Într-o zi, când intrase în casă ca să-și facă lucrul și când nu era acolo niciunul din oamenii casei,*

12. *ea l-a apucat de haină, zicând: „Culcă-te cu mine!” El i-a lăsat haina în mână și a fugit afară din casă.*

Joi, 9 iunie – Visele faraonului

5. **Geneza 40:1-41:36; 1.** *După câțeva vreme, s-a întâmplat că paharnicul și pitarul împăratului Egiptului au supărat pe stăpânul lor, împăratul Egiptului.*

2. *Faraon s-a mâniat pe cei doi dregători ai săi: pe mai marele paharnicilor și pe mai marele pitarilor.*

3. *Și i-a pus sub pază în casa căpeteniei străjerilor, în temniță, în locul unde fusese închis Iosif.*

4. *Căpetenia străjerilor i-a pus sub privegherea lui Iosif, care făcea de slujbă lângă ei; și au stat mai multă vreme în temniță.*

5. *Paharnicul și pitarul împăratului Egiptului, care erau închiși în temniță, au visat într-o noapte amândoi câte un vis, și anume fiecare câte un vis care putea să capete o tălmăcire deosebită.*

6. *Iosif, când a venit dimineața la ei, s-a uitat la ei; și i-a văzut triști.*

7. *Atunci a întrebat pe dregătorii lui faraon, care erau cu el în temnița stăpânului său, și le-a zis: „Pentru ce aveți o față așa de posomorâtă azi?”*

8. *Ei i-au răspuns: „Am visat un vis și nu este nimeni care să-l tălmăcească.” Iosif le-a zis: „Tălmăcirile sunt ale lui Dumnezeu. Istorisiți-mi, dar, visul vostru.”*

9. *Mai marele paharnicilor și-a istorisit lui Iosif visul și i-a zis: „În visul meu se făcea că înaintea mea era o viță.*

10. *Vița aceasta avea trei mlădițe. Când a început să dea lăstari, i s-a deschis floarea, și ciorchinii au făcut struguri copti.*

11. *Paharul lui faraon era în mâna mea. Eu am luat strugurii, i-am stors în paharul lui faraon și am pus paharul în mâna lui faraon.”*

12. *Iosif i-a zis: „Iată tălmăcirea visului: Cele trei mlădițe sunt trei zile.*

13. *Peste trei zile faraon te va scoate din temniță, te va pune iarăși în slujba ta și vei pune iarăși paharul în mâna lui faraon, cum obișnuiai mai înainte, când erai paharnicul lui.*

14. *Dar adu-ți aminte și de mine când vei fi fericit și arată, rogu-te, bunătate față de mine; pune o vorbă bună pentru mine la faraon și scoate-mă din casa aceasta.*

15. *Căci am fost luat cu sila din țara evreilor și chiar aici n-am făcut nimic ca să fiu aruncat în temniță.”*

16. *Mai marele pitarilor, văzând că Iosif dăduse o tălmăcire îmbucurătoare, a zis: „Iată, și în visul meu se făcea că port trei coșuri cu pâine albă pe capul meu.*

17. *În coșul de deasupra de tot erau tot felul de bucate pentru faraon: prăjituri coapte în cuptor; și păsările mâncau din coșul care era deasupra de tot pe capul meu.”*

18. *Iosif a răspuns și a zis: „Iată-i tălmăcirea: Cele trei coșuri sunt trei zile.*

19. *Peste trei zile, faraon îți va lua capul, te va spânzura de un lemn, și carnea îți-o vor mânca păsările.”*

20. *A treia zi era ziua nașterii lui faraon. El a dat un ospăț tuturor slujitorilor săi; și a scos afară din temniță pe mai marele paharnicilor și pe mai marele pitarilor, în fața slujitorilor săi:*

21. *pe mai marele paharnicilor l-a pus iarăși în slujba lui de paharnic, ca să pună paharul în mâna lui faraon;*

22. iar pe mai marele pitarilor l-a spânzurat, după tălmăcirea pe care le-o dăduse Iosif.

23. Mai marele paharnicilor nu s-a mai gândit însă la Iosif. L-a uitat.

Capitolul 41

1. După doi ani, faraon a visat un vis. I se părea că stătea lângă râu.

2. Și iată că șapte vaci frumoase la vedere și grase la trup s-au suit din râu și au început să pască prin mlaștini.

3. După ele s-au mai suit din râu alte șapte vaci, urâte la vedere și slabe la trup, și s-au așezat lângă ele pe marginea râului.

4. Vacile urâte la vedere și slabe la trup au mâncat pe cele șapte vaci frumoase la vedere și grase la trup. Și faraon s-a trezit.

5. A adormit din nou și a visat un al doilea vis. Se făcea că șapte spice de grâu grase și frumoase au crescut pe același pai.

6. Și după ele au răsărit alte șapte spice slabe și arse de vântul de răsărit.

7. Spicele slabe au înghițit pe cele șapte spice grase și pline. Și faraon s-a trezit. Iată visul.

8. Dimineața, faraon s-a tulburat și a trimis să cheme pe toți magii și pe toți înțelepții Egiptului. Le-a istorisit visele lui. Dar nimeni n-a putut să le tălmăcească lui faraon.

9. Atunci mai marele paharnicilor a luat cuvântul și a zis lui faraon: „Mi-aduc aminte astăzi de greșeala mea.

10. Faraon se mâniase pe slujitorii lui; și mă aruncase în temniță, în casa căpeteniei străjerilor, pe mine și pe mai marele pitarilor.

11. Amândoi am visat câte un vis în aceeași noapte; și anume, fiecare din noi a visat un vis care a primit o tălmăcire deosebită.

12. Era acolo cu noi un tânăr evreu, rob al căpeteniei străjerilor. I-am istorisit visele noastre, și el ni le-a tălmăcit și ne-a spus întocmai ce înseamnă visul fiecăruia.

13. Lucrurile s-au întâmplat întocmai după tălmăcirea pe care ne-o dăduse el. Pe mine faraon m-a pus iarăși în slujba mea, iar pe mai marele pitarilor l-a spânzurat.”

14. Faraon a trimis să cheme pe Iosif. L-au scos în grabă din temniță. Iosif s-a ras, și-a schimbat hainele și s-a dus la faraon.

15. Faraon a zis lui Iosif: „Am visat un vis. Nimeni nu l-a putut tălmăci; și am aflat că tu tălmăcești un vis îndată după ce l-ai auzit.”

16. Iosif a răspuns lui faraon: „Nu eu! Dumnezeu este Acela care va da un răspuns prielnic lui faraon!”

17. Faraon a început să istorisească atunci lui Iosif: „În visul meu se făcea că stăteam pe malul râului.

18. Și deodată șapte vaci grase la trup și frumoase la chip s-au suit din râu și au început să pască prin mlaștini.

19. După ele s-au suit alte șapte vaci, slabe, foarte urâte la chip și sfrijite: n-am mai văzut altele așa de urâte în toată țara Egiptului.

20. Vacile cele sfrijite și slabe au mâncat pe cele șapte vaci dintâi, care erau grase.

21. Le-au înghițit, fără să se poată cunoaște că intraseră în pântecele lor; ba încă înfățișarea lor era tot așa de urâtă ca mai înainte. Și m-am deșteptat.

22. Am mai văzut în vis șapte spice pline și frumoase, care creșteau pe același pai.

23. Și după ele au răsărit șapte spice goale, slabe, arse de vântul de răsărit.

25. Spicele slabe au înghițit pe cele șapte spice frumoase. Am spus aceste lucruri magilor, dar nimeni nu mi le-a putut tălmăci.”

25. Iosif a zis lui faraon: „Ce a visat faraon înseamnă un singur lucru: Dumnezeu a arătat mai dinainte lui faraon ce are să facă.

26. Cele șapte vaci frumoase înseamnă șapte ani; și cele șapte spice frumoase înseamnă șapte ani: este un singur vis.

27. Cele șapte vaci sfrijite și urâte, care se suiau după cele dintâi, înseamnă șapte ani; și cele șapte spice goale, arse de vântul de răsărit, vor fi șapte ani de foamete.

28. Astfel, după cum am spus lui faraon, Dumnezeu a arătat lui faraon ce are să facă.

29. Iată, vor fi șapte ani de mare belșug în toată țara Egiptului.

30. După ei vor veni șapte ani de foamete, așa că se va uita tot belșugul acesta în țara Egiptului, și foametea va topi țara.

31. Foametea aceasta care va urma va fi așa de mare că nu se va mai cunoaște belșugul în țară.

32. Cât privește faptul că faraon a visat visul de două ori înseamnă că lucrul este hotărât din partea lui Dumnezeu și că Dumnezeu se va grăbi să-l aducă la îndeplinire.
33. Acum, faraon să aleagă un om priceput și înțelept și să-l pună în fruntea țării Egiptului.
34. Faraon să pună prefecți în țară, ca să ridice o cincime din roadele Egiptului în timpul celor șapte ani de belșug.
35. Să se strângă toate bucatele din acești ani buni care au să vină; să se facă, la îndemâna lui faraon, grămezi de grâu, provizii în cetăți și să le păzească.
36. Bucatele acestea vor fi provizia țării pentru cei șapte ani de foamete care vor veni în țara Egiptului, pentru ca țara să nu fie prăpădită de foamete.”